

د اتمانخېلو جغرافیه.

جغرافیه د ځایونو مطالعه او د خلکو او دوي چاپیریال ترمنځه اړیکې دي. جغرافیه هغه ساینس دي چې د مځکې د سطحې تشریح سره معامله کوي. دغه شان د وخت د لوی قام پښتون هوم خپله جغرافیه ده او دغه جغرافیه کښې دننه قبیلوي جغرافیه دي. اتمانخېل چې کوراني قبائل دي چې خپله لویه خاوره جغرافیه لري. اتمانخېل قبائل د پښتنو په لوی کور افغانستان کښې هوم استوګن دي سره سره کښې په پاکستان د پښتونخوا نه واخله تر بلوچستانه میشته دي. په پښتونخوا کښې په ډیرو سیمو استوګن دي. په پښتونخواه کښې دیو ځانله علاقه ده او دغه علاقه د انګریز په وخت کښې یو ازاد مځکه پاتې شوې چې انګریز ورته "انډیپنډینټ اتمانخېل کنټري" لیکلې د دیو علاقه زیاتره غریزه سیمه د باجوړ د رود نه واخله تر د امبار د سیندونو په منځ کښې واقع ده، د مشرق خواته د رانېزی او سمه رانېزی تر پولې پورې د سوات د سیند او د پېښور د ضلعې په منځ کښې غزیدلې ده، په دې سیمه کښې اتمانخېل قبائل میشته دي.

لنډه دا چې اتمانخېل د نن وخت په د مومند په تحصیلولو میشته دي چې یو ته امبار اتمانخېل وایي او بل ته لمن اتمانخېل یا پرانګ غار وایي دغه تحصیلولو د

باجور او د ملاکنډ د اتمانځېلو سره لگیدلې چې باجور طرف ته تر رود پورې دغه علاقه غزیدلې ده. او دغه شان د ملاکنډ هوم. یو خواه د تنګې منډا چارسدې نه دغه محکه شروع ده چې دغه پوله یې له محمدزو سره ده اود باجور د قزافي او دانشکول کلي پورې محکه او دغه شان د ملاکنډ د کوت اکري نه تر هریانکوته پورې. او دغه علاقې د اتمانځېلو په وړو څانګو ویشلي شوي.

بل خواه د اتمانځېلو خپله علاقه دا وس وخت د مردان سیمه کښې ده چې بهرې څانګه د اتمانځېلو پرې میشته ده، دغه علاقه دغه سیمه په سنگاوو، کوهې، برمبول، میاه خان، پیدپل، تر خرکی یادیدي چې مکمل ور کښې اتمانځېل میشته دي دغه سیمه نه بهر تر لوند خوږه پورې میشته دي چې خټک ورسره هوم بشمول په لوند خوږ کښې استوګن دي.

بل خواه د دیو سیمه په اورکزی ضلعې کښې هوم ده چې خپله خاوره لرې او د اورکزو سره په خواه کښې ژوند کوي او خپله خاوره یې تذ ننه ساتلې ده، او پولې د اورکزو سره لرې. دغه اصل ټاټوبو نه اتمانځېل قبائل خواره شوي چې نن وخت کښې په ډیر کښې لوی علاقې لرې چې شمېر یې تر ډیر حده پورې زیات دي اتمانځېل قبائل یو خواه د باجور د ترکاني قبیلې سره پوله لرې بل خواه د امبار طرف ته د مومند قبیلې سره پولې لرې او بل اړخ ته یوسفزو سره پولې لرې د مردان د سیمې اتمانځېل ګیر

چاپير پولې د خټکو او يوسفزو سره لرې او په ډير په سيمه کښې اتمانخېل خپلې
علاقې نن وخت لرې چې په ډير ځايونو کښې د يوسفزو سره گډ پراته دې

په کوز وطن بلوچستان کښې په ضلع لورالای کښې هوم ميشه دې چې پولې د کاکړو
سره لرې او څه اتمانخېل د کاکړو سره گډ پراته دې. د پښتنو به لوی کور افغانستان
کښې په ځای ځای په ولايتو کښې ميشته دې او ورسره د پښتنو گڼ شمېر نورې
قبایلي ورسپړي نور اتمانخېل خاوره واره تلې چې سوابې، سوات، شانگلې، تراټکه او
بيا تر هيندوستانه خواره شوې.

کوم چې په لوی کور افغانستان کې اباد دي ځای په ځای اتمانخېل شتون لري په دغه اړه

محمد حیات خان په خپل کتاب حیات افغانی کې وايي چې

(دی قبيلې ځنی کورونه د کابل په شمال یعنی کوه دامن کې ميشته دي ... ددوي يو ښاخ کوچيان دي چې د سړو په
مسم کې ننگرهار او په اوړی کې کابل ته راځي)

څه رنگه چې محمد حیات خان زکرفيو وکړو چې اتمانخېل د کابل په شمال کې استوگن دی خو دغه
يوزینی ندی بلکی اتمانخېل د افغانستان په ۱۸ ولايتونو کې ځای پر ځای استوگنه لري.

دویمه برېښه

۱۸۴۹.

د ۱۸۴۹ کال د اکتوبر په میاشت کې د اسسټنټ کمشنر لیفټیننټ ایچ بی لمسډن لخوا خبر ورکړ شو چې د بایزی د علاقې د اتیانخېلو کلیو په مثبتو توګه د ټیکس له ورکولو څخه انکار کړی. او مقامی کوم چې به د انګریز له خوا ټیکس راټولولو هغه ته یې خبرداری ورکړه اتیانخېلو چې دلته به ټیکس هغستلو له نه راځي. دغه خبر د انګریز کمشنر ته وشه چې اتیانخېل د جنګ تیاری کې او له ټیکس ورکولو څخه یې انکار کړی. نه انګریز له دغه خطري لپاره زور راوستو چې اتیانخېل وزوری او ټیکس هغستل ترې شروع کړی.

نه دغه وخت اتیانخېلو هوم خپل جنګی تیاری شروع کړو چې ګڼل یې چې دا انګریزان به ضرور له حملې لپاره راځي.

په دغه وخت کې د اتیانخېلو مشري ملکانو کوله چې اصف اتیانخېل د خرګی ګلی ووون

ازاد خان اتمانخېل. قدرت شاه اتمانخېل. محمد علي اتمانخېل او غازي شاه اتمانخېل د برمولى .
 كلى. كرم اتمانخېل او جلاب اتمانخېل د مياۀ خان كلى. جلال اتمانخېل د سنكاوو كلى او محبوب شاه
 اتمانخېل او طوطى اتمانخېل د پيپل كلى.
 ياده دى وى چې خركى مياۀ خان سنكاوو پيپل كوهى برمولى د اتمانخېلو مشهور كلى دى چې نن سبا د
 تحصيل كاتلگ مردان په حصه كې شمير دى.

د ۱۸۴۹ كال د دسمبر په دريمه دغه انكريزي فوځ د ليفټيننټ كرنل چې برادشا سي
 بي تر مشرۍ لاندې له پيښور څخه حركت وكړو چې اتمانخېل زير كړى. بل خواه
 اتمانخېل هوم خپل تياري كړى د خپل وس مطابق چې د انكريز له فوځ مخنيوى
 وكړى.

په ۱۱ دسمبر كو ليفټيننټ كرنل بريدشا د اتمانخېلو په كلى حمله وكړه چې دغه حمله
 كې د پنجاب ۱۰۰ فوځيانو هوم حصه هغستى وه چې دغه انكريز فوځ مضبوط وي دغه
 جنگ د اتمانخېلو په سنكاوو كلى شروع كړى. دغه سنكاوو كلى د اتمانخېلو ډير په
 سخت ځاى باندې ميشته وو. شو چې ليفټيننټ كرنل بريدشا د اتمانخېلو په كلى د
 دواړو طرف نه او هوم له مخي طرفه حمله وكړه چې اتمانخېلو ځوانانو له خپل طرف
 نه ډيرى حثى وكړى چې انكريز په شاه كړى خو د انكريز د فوځ توپونه په مدد له
 وجى يې سنكاوو كلى وړان كړى شه. د يو طرف نه يې انكريز فوځ ډير سخت قېسم ډزې

کولی په اتماننځېلو چې هغه اړخ چې دغه کلې يې په درې طرفه کيږي وو. دغه کې انگریز فوځ له خوا په دېو دسته د خپل فوځ د چپ لاس او د بل خوا حفاظت کوو.

په دغه کې انگریز ته سخت نقصان ورسیده له انگریز د فوځ څخه وژني وشوې او ډیر پکې زخمیان هون شه. انگریز لیکې چې دغه اتماننځېل کرنل بریدپشا ډیر معمولي کښلی وو خو پنځه ساعته هغوی د هغه ځای دفاع کړی وه.

په ۱۸۵۵ کې اتماننځېلو ځوانانو یو ځل بیا په انگریز فوځ باندې وږی وږې حملې شروع کړې چې په دغه وخت کې یې د انگریز له خوا په کوم سامان تېلو راتلو هغه باندې اتماننځېل ځوانانو حملې شروع کړې بلکې د دغه سامان لوټ کول یې شروع کړه ځکه چې انگریز په دې وطن قابض شوی وو چې پښتنو ته دغه قبول نه وه.

په دغه بابله محمد حیات خان په خپل کتاب کې لیکي چې

مشریقي برخه کې بهمري ځانگړي اولاد اسمعیل خېل داوت خېل او سه سمدېه میشته دي. د بهمري اتماننځېلو وسله والو کسانو شمیر د دوه زرو تنو خوا او شاه کې دي. دوي ډیر لوټماران او جنگیالی دي خو د کال (۱۸۷۷) د جنوري په میاشت کې د انگریزانو د فوځ په زریعه او د پېښور کمشنر جان بیچر په تدبیر د هغوی قوت وځپل شو او وس دوی سره رعیت په ډول گوزاره کوي. دوی لومړی د غلا او لوټ ماری سره مینه لرله او هندوان به یې نیول او له هغوی به یې د خوشې

کولو په بدل کې پيسې اخستلې . د مياړه خان سيمې اوسيدونکي ملک ازاد اتمانخېل چې د ... د ډلې مشر وو د کولۍ د لگيدو له کبله گوډ شوي دي . د کوهي سيمې ملک محمد علي اتمانخېل يو معتبر سپری دی .

څه رنگه چې محمد حيات خان زکړ وکړو چې اتمانخېلو ځوانانو به له دغه ځای چې کوم هيندوان يا انگریزان تيريدل اتمانخېلو به يې د لوټ کوشش کوو ځکه چې په دغه وخت کې انگریز په پښتون وطن راغلی وو او پښتون وطن يې د خپل لاس د لاندې راوستو کوشش کوو .

۱۸۵۱.

ناوی ډهنډ د اتمانخېلو په علاقه کې دي . د باچور په محکه د مومندو په پوله د امبار علاقه کې چې د اتمانخېل قبيله د بوټ کور څانگه اباد دی . د هغوی نه مشرق طرف ته د ارنگ او برنگ اتمانخېل پراته دی . د دي قبيلې خلک د پنجکوړي سيند (دريایې سوات) په جنوب غاړه د غره په لمنو کې په پرانگ غار گنډیږی نری اوبه سپن خړی ناوی ډهنډ کوټ ټوټی اکره مينه اریان کوټ کې هم پراته دی . اتمانخېل ساده سوچه بهادر توریالی او جنگیالی پښتانه دی نران غازیان دی . د فرنګي د راتللو نه روستو که قبائلو د فرنګیانو سره د خپلې علاقې په پوله او برید جنگونه کول . اتمانخېلو په غزا پسې مزي پسې مزی کولی . د خپلې پولې او برید نه ډیر جدا د پيښور او مردان په علاقه کې د انگریزانو په فوځي کیمپونو حملې کولې . چنانچه هم دغه شان واقعاتو په وجه د ناوی ډنډ د غزا واقعه پيښه شوي وه . د دي

غزا د واقعاتو بیا نولونه نه وړاندې د هغه حملو بیا نول مناسب معلومېږي چه
اتمانخېلو غازیانو د مردان او پېښور په علاقې کړي وی

په گوچر کړی حمله د ۱۸۵۱ په اخر کې فرنګیانو د وادی پېښور او د ایسفزو د علاقې
د پیمائش او نقشه کې کار شروع کړي وو. د ملک خلق پري سخت ناراضه وو. او
مخالفت ته یې ملا تړلې وه. د دې گران کار دمه "مستیر جیمز" نومی یو فرنګی اخیستي
وه او د هغه د حفاظت دپاره د کائید پلټنی رسالدار فتح خان خټک مقرر شوې وو. جیمز
او فتح خان د پیمائش د کار دپاره سره د یو فوجی دستې د مردان ښار نه دوه میله شمال
طرف ته د گچر کړی په مقام دیره وو. چې د شپې په وخت کښې **مکرم خان اتمانخیل**
د ناوې دهنې د دوه ۲۰۰ سوه په اسونو سورو غازیانو سره پري حمله اوکړه، دغه
وخت انگریز لیکې چې په ۷مه نېټه زمونږ فوځیانو د اسونو اوازونه واوریدل چې د
اسونو د خپلو اوازونه وو. دغه کې د اتمانخیلو د خوا اواز اوکړی شه.

اواز اوشه چې څوک یې

جواب راغی چې ملگری

انگریز ته شک اوشه او رسالدار فتح خان خټک بیدار شه او له خپلې خمي څخه بهر
شه چغی یې کړي چې دښمن حمله کړی ده. او خپلې توری ټوپکې یې بهر کړی. دغه کې
مکرم خان اتمانخېل حمله دیره زوروره وکړه چې ډیر فوځیان یې اوژل او څه پکې
زخمیان شه. دغه رنگه یې اسونه زناور هوم مړه او زخمیان شول

جېمېز په دهغه شپه چرته بل حايی شپه وه. په دې موقع رسالدار فتح خان خټک ژوبل شو مگر مړ نه شو. بل طرف ته د گائيدې پټنې څه سپاهيان مړه او څه ژوبل شول. او غازيان کامياب واپس خپل وطن اتمانخېل ته راغلل. سر جاج بنگ هونډ ليکي چي دا حمله د بهادر مکرمر خان په کمان کښي شوي وه چې انگریز له خواه مکرمر خان په جنگيالی او توريالی جنگجو یاد کړی شه. سر جارج مخکښي ليکي چي مکرمر خان (اتمانخيل) د سرحد په بهادرانو کښي ډير زيات بهادر يعنې زېور او وتلې شوي انسان وو.

۱۸۵۲.

په کال ۱۸۵۲ کې اتمانخېلو د هشتنگر کې او د دوی د غرونو جنوب ته په مايره کې په پرله پسې د انگریز په زد بریدونه سره لوی مصیبتونه انگریز ته رامینځته کړل. د ابازی چارسدی قعله چې په کال ۱۸۵۲ کې جوړه شوي وه له انگریز له خواه چې د اتمانخېلو او د مومندو د لښکرو مخرنیوي وکړي. او په کال ۱۸۵۲ کې یې اجون خان ته پنا ورکړه چې د تنگی خان وو. دا مشريو نر خوان وو چې له انگریز په زد یې کرکه لرله او د تنکې کلي کې اوسېدو.

اجون خان به خپلې مخکې بغیر کړلی پریشودل چې دغه انگریز ته خواخه نه وه ځکه چې انگریز به هغه وخت به د خلکو نه د فصل دي کیدلو څه حصه هغسته که چري دغه فصل به خراب کړي شه. نو اولته به د انگریز له خواه د هغه سړي نه جرمانه

هغسټې کيېږدله. اصل کې اجون خان انګريز ته زور ورکولو چې څه له ستار واک لاندې ژوند نه کووم. دغه تسلسل هوم د اجون خان د انګريز سره په تيرو څه وچه له کبله راغلي وو.

مخکې اجون خان د اتمانځېلو وطن ته لاړو چې او البته يې پنا وغستله او اجون خان د انګريز له خوا انتظار کوو دغه وخت کې يې ځان سره يې نور هوم د انګريز له خوا تېنټيدلي کسان د اتمانځېلو په وطن کې ځان سره ځای کړل.

په کال ۱۸۵۲ د اپريل د مياشتې په ۲۰مه شپه اجون خان د انګريز په زد د ۲۰۰ آسونو له اتمانځېلو ډلې سره د چارسدې په لوی کلي بريد وکړو چې د هشنغر مرکزي دفتر وو. دغه ډله د لمن اتمانځېل څخه راغلې وه. چې نن ورته پړانک غار اتمانځېل وايي. په دغه بريد کې يو تحصېلدار اوژلې شه. او دغه حال يې د دغه تحصېلدار د طرفدارو سره هوم وکړو چې د تحصېل نور اهلکار او فوځ هرڅومره چې وو هغه يې مړه کړل او دغه ځایي د انګريز له خوا يې ډير سرکاري مال هوم تالا کړل. چې انګريز ليکلي چې لوټ يې کړه. مخکې له انګريز له خوا وليکې چې دي. لښکر په ابازي هم دغه وخت قبضه وکړه خو له څه وخت واپس اتمانځېلو وطن ته لاړل.

چنانچه د اتمانځېلو قبيلې د دي قسم حملو او غزاګانو د لاسه چې فرنکي تنک شه. دغه نه پس چې کله انګريز يره محسوس کړه په کال ۱۸۵۲ کې په ۲۸مه اپريل انګريز

له خوا د اتمانځېلو خلاف د جگړې علان وکړو چې له پېښور څخه انگریز فوځونه .
راراوانیدل پیل کړه .

دغه فوځي دسته له انگریز له خوا (سر کولن کیمپبیل) په مشرۍ کې کوله چا چې په
ابازی کې پړاو واچوو او د پټي کمشنر ایچ آر جیمز د فوځ سره وو. اول واری یې په
ناوی دهندې حمله وکړه. د دی مقام تعریف دا وو چې په ټولو قبائلو کې چې په هر
څومره مقاماتو د فرنگي فوځونو حملې کړیدی. په هغې کې ناوی دهندې ډیر مستحکم
او مضبوط مقام وو. مخکې د دغه کلي نه ډیره پښه او مضبوطه قعله تاو وا چې دغه
قعله د کلي څلور طرف ته وه. په دغه قعله ورغتل ډیر زیات گران کار وون چې مخکې
انگریز د دغه قعله په نيزدی فصله کې پړاو واچوو چې دغه کې لا جنگ شروع شوي
نه وو. او انگریز فوځ له سامان ارسدا چلیدو او اتمانځېلو سره په خبرو اترو کې د
وخت اړولو کوشش کیدلی شه په دغه کې انگریز فوځ قعله ته ډیر زیات نيزدی شه
چې چې اتمانځېلو ځوانانو او انگریزانو یو بل لیدلو بلکې اوازونه یې دیو بل هوم
اوریدلی شه. دغه په منع کې سمدستي د اتمانځېلو د ځوانانو د قعله نه پرې راوتل او
د تکبیر چغه یې کړه. انگریز مخکې بیانی چې دغه حمله اصل کې ده فوځ په خیمو وه
چې سمدستي پرې راغله او وایې چې د دغه اتمانځېلو ځوانانو سره زمونږ په مقابل
کې اصلحه ډیره کمه نه وه. دغه کې انگریز پهره دارو سمدستي د حملې خبر فوځ ته
ورکړو. دغه کې انگریز فوځ سامان سمبالول کې وخت لږیدو. چې دغه وخت انگریز
اسرار جی این هارډنک ډیره بهادری وکړه خپل فوځ یې څه نه څه بچ کړو. جنگ اوشه

. مگر انگریزانو چې په کوم سوچ راغلې وو چې مونږ به قعله ورانه کړو هغه پوره نه شه او ارمان یې هوم دغه رنگه پاتې شه. نو هر کله چې انگریز فوځ پوهه شه چې د دوی داسې وهل او له هغه ځای نه مخکې د دروازی د مقام په لاره تلل او مخکې د کوټ مینه ټوټې اکره نومی غرنیزه درو تنګو سختو او خطرناکو ځایونو ته دننه ورتلل او له هغه ځایې د لاس لاندې راوستل گران کار دی. نو انګیز مخ په قبله وکړه او د هسنگر ډیر مشهور کلی تنګي په مقام خپل پړاو ونيوو. خو دغه په نتیجه کې د انگریز له خوا یو جمعدار او څلور نور زخمیان شول.

آخر افغانی صېب لیکې چې .

هر کله چه د فرنگیانو فوج په تنګې باندې کېږي او لگاوه.. نو اتماننخېلو په مشهور مرکزې کلی پړانګ غار د حمله کولو اراده اوکړه .. داکله د غار د اتماننخېلو په قبلدیزه حصه کښې په داسې برید دې بعنې د اتماننخېلو د غرونو په جنوبی لمنو کښې د هسنگر علاقه ته سپلېمه او د اتماننخېلو د امبار اتماننخېل او د پندېبالې مهمندو ته نژدې دې.. د دې ځای د وېلو نه د فرنگې غرض په آواره او د غره په لمنو کښې آبادو اتماننخېلو طاقت ختم کول وو.. په

پړانګ غار چه فرنگي کومه حمله کړې وه

تنګې ته د انگریزانو برېښې فوج د وړاندې

نه راغلې وو.. پنځه زره فوج د نور راجمع کړ. د دوی

په مقابلې کښې د اتماننخېل ښکېالی وو.. ورسره د

هغوی په امداد کښې د روانی (راونړی) قوم خلق وو

اوڅه د سپېد اکبر بادشاه صاحب د لښکر غازيان وو. او د پړانگ غار غزاله هم اتمانخېلو د امداد د پاره

راغلي وو دغه ټول په شمار باندې درې زره ۳۰۰۰ وو

په مۍ ۱۸۵۲ کښې انگرېزانو د کرنل سرکولن کيمپېل المعروف په لارډ کلاټېډ په کمان کښې .
 حمله اوکړه .. د فرنګي فوځ د گنډپړۍ او بازې کلې نوې کلو په منع کښې په مېره باندې د
 تنګي کلې نه شمال طرف ته حمله اوکړله .. د غره په لمن (کوۀ دامن) کښې اتمانخېل قوم په
 مشهور کلې پړانگ غار غاړې چپاؤ اوکړه له هغه ځايې پرې اتمانخېلو ځوانانو حمله وکړه چې څو
 ورځې پر له پسې جنگ اوښه چې په دغه کې انگرېز د توپونو ډزي په اتمانخېلو شروع کړې
 وې. د پړانگ غار په جگړه کې انگرېز ته هوم کره نقصان وشه. چې ټوټل پکې ۱۸ کسان مړه او
 زخميان شه.

مخکې انگرېز وايې چې د پړانگ غار اتمانخېلو علاقه ډيره سخته وه چې لوړ لوړ
 غرونه وو.

د فرنګي فوځ په کلي ورغې وران غاړې کړې .. نور د غره درو ته د ټوټلو تاب غاړې نه لېدو ..
 واپس شه. دغه لښکر کې د ټوټې اتمانخېل هوم مدد کړي وو د اجون خان او هغه د
 پلار حميد خان.

انگرېز په ابازې نومي کلي ورغلل دا کلي د درېاي پنجکوره په غاړه د مهمند او د
 اتمانخېل برېد او د هشنغر په بره سر دی .. دلته غاړې قلا جوړه کړه . چه د
 اتمانخېلو او مهمندو د حملونه د هشنغر د علاقه حفاظت اوکړلې شي لکه چه
 مخکښې ورته اشاره شوې ده کښې ده (رواني) قبيلې خلق په دغه ورځو کښې په

گنڊپهري کلي باندے پراته وو.. دَ فرنگي فوځ چه دَ پيرانگ غار دَ جنگ نه راوگر
 خُپد په گنډپهري ئے حمليه اوکړه او کله ئے وران کړله .. او دئے قام مشران ئے
 اونپول لږے ورخے پس دَ روواني قبيلے مشران راغلل .. معافي ئے او غوښته درخوست
 ئے منظور نه شه .. البته کرنل مېکسن چه په دغه ورځو کې کښے دَ پېښور کمشنر وو
 هغه ترېنه پوه اقرار نامه وغسته .. چه دَ انگرېزانو او قبايلو دَ دغه اقرار نامے
 مطابق دَ رواني قبيلے خلکو کېدے دَ گنډپهري نه اوچتے شوے او دَ جلاله (صلح
 مردان) په مېره ئے دېره اونپوله ... جلاله ته دراني قوم اتېا گنډپهري نه راغله وے

په دوې کښے پوه کورېنځي دَ پېرانو خاندان وه چه دَ

حضرت اخوند محمد قنداھاري کا کېر دَ ځوئي محمد صالح المعروف په پېر صالح اولاد
 دے .. دَ پېر صالح زېارت په طورو مردان کښے .. دَ کورېنځي دَ رواني قوم ستانه دار
 دی او په دی غزا کښے دَ پېرانو دَ دے کورېنځي مشرانو ښه مردانه بهادرې کېرے
 وو.. دَ رواني قوم سره پوه بله کورېنځي چه گنډپهري نه جلاله ته په کېرے راغله وه هغه دَ
 اخوند زادگانو کورېنځي وه چه حضرت مېان صاحب محمد عمر دَ څمکنو دَ مشهور مړېد
 اخوند صوفي عبدالرحمان دَ دوه ځامنو اخوند زاده محمد صديق او اخوند محمد رفيق
 اولاد دے .. دَ اخوند زادگانو په دے کورېنځي کښے اخوند فقير شاه دَ ناوي ډهنډي او
 پيرانگ غار په غزا کښے شامل وو.. او بېا چه انگرېزانو گنډپهري ېرے کله وران کېر .. نو
 .. دَ رواني قام دَ غازبانو سره جلاله ته راغلې وو

کله چې پېر انک غار يا لمن اتمانځېل کلي وران کړي شه اجون خان لالپوي ته جلال اباد ته کابل ته لاړو. او واپس اتمانځېلو ته په کال ۱۷۵۷ کې راغو چې يو ځل بيا يې د اتمانځېلو د وطن نه د بريد پيل کوي اراده ولرله.

۱۸۶۶.

په کال ۱۸۴۹ کې چې د کرنل برادشاو په مشرۍ کې د مردان په اتمانځېلو کوم فوځي اپريشن شوې وو او اتمانځېلو پکې مبارزې کړې وې. او په کال ۱۹۵۵ کې يې پرې ۲۰۰ روپۍ جرمانه لېږولې وه او کلي يې وران کړي شوي وو. دغه ځای به اتمانځېلو د انگریزانو او هیندوانو سامان لوټ کوو. خو دغه اتمانځېل واپس خپل کلي په هغه زوړ ځایونو اباد کړي وو.

د کال ۱۸۴۳ د انگریز سره د امبیل په جگړه کې د اتمانځېلو ځوانان د انگریز په زد بونیږ ته تللي وو کوم کلي چې د اتمانځېلو په مردان سیمه کې د ملاکنډ په سنگ پراته دي. هغه کلي چې میاه خان سنگاوو پیډل برمول خرکی دي. دغه کې میچر جیمز

اوایل چې دوی اتمانخېلو باندې سخت کاوایې وکړې چې په امپېله په جنگ کې یې ولې زموږ په زد ودریدلې .

په مارچ ۱۸۶۲ کې یې پرې ۲۵۰۰ جرمانه ولېوله خو انگریز وایې چې دغه ملکان د یو بل څخه لرې لرې ولاړ وو چې داسې معلومېده چې دوی په خپل منځ کې څه تېسل لري . خو وجه دغه جرمانه وه . مخکې انگریز وایې چې دغه جرمانه دغه کې جرمانه د ملکانو څخه ادا شوه .

چې کله واپس وطن ته لاړه دغه مشران د دوی په منځ کې اختلاف پیدا شه . دغه کې څه ملکان خپل ځایونه بدل کړه چې باز ګل ملک کوهی ته لاړ او سمیت ملک د کوهی نه برمول کلی ته په کډه شه . همدغه اختلاف بیا د پیپل کلي او میاه خان تر منځ وغځېدله او له یوه لوري څخه بل لوري ته د کورینو منتقلې وشوه . او په دې توګه د کوهی او پیپل دوه کلي په میدان په مځکه پراته وو چې مخامخ ورته د برمول میاه خان او سنگاوو .

د جولای ۱۸۶۲ کې کې اسستې کمشنر له انگریز خوا اطلاع وشوه چې دغه یو طرف ته دوه کلي او بل طرف ته درې کلي په خپل منځ کې دښمنی راوانه ده .

په ۲۱ اگست د کوهي او برمول په منځ کې جنگ اوشه چې له دواړه غاړې اتمانزېلو
څخه وژنې وشوي او څه پکې زخمیان شه. دغه جنگ څه وخته پوري بار بار وشه چې
په خپل منځ کې په امن پاتې نه شه.

په کال ۱۸۶۵ کې په دوی جرمانه ولېږدله او څه ملکان يې ونيولي شه. خو دغه نه پس
انگريز خپل فوځ تيار کړو چې د سنگاو او برمول کلي تباه کړي.

د کال ۱۸۶۶ په ۷ مه جنوري د پېښور څخه د انگريز فوځيان راوتلل مردان ته او بله
فوځې دسته له پېښور څخه راوتله او بله د ايټ اباد څخه چې په نوښار کې د
بريگيډر جنرال ډنسفارډ او د پوليتيکل افسر کرنل بيچلر په مشرۍ کې جمع شه.
دغه فوځ په بله ورځ مردان طرف ته راغي.

په ۱۹ مه نېټه دغه فوځ مياخه خان طرف ته لاړو چې نيم فوځ يې پريخودو چې دغه کلي
وران کړي باقي فوځ يې د سنگاو په لوري بوتلو چې سنگاو کلي يې هوم وران کړو
دغه کې دغه کلي وسوځولې شه. دغه کلي پلې د خان په وړاندې تبا شه.

يوازې د اتمانزېلو د مشران چې د شيرخانه او زومندۍ په دې يره وو چې زمونږ کلي
به وسوزلې شي. په بله ورځ فوځ له ميان خان څخه لاړو چې باراون راڅکې شوې وو.

خو دغه کلي وران نه کړي شه په دغه کلي باندې د دوه کالو لپاره جرمانه ولېږدله.

برمول کلي تېبا شه. ديولونه يې په هاتيانو ونړيدل

په ۲۲ مه نېټه کمشنر د پلمې له خانانو سره سپټلمنټ وکړو

.۱۸۷۸

د کال ۱۸۷۶ د دسمبر ۹مه نېټه د سوات په زهري کينال باندې ۱۰۰ تعداد کې اتمانخېل
ځوانان راغله د ميال روکندين په مشري کې او حمله يې وکړه چې هغه له کبله دغه
حمله کې له انگريز له خوا وژنې وشوې او له کيمپ هغه ځايه وران کړي شه او له هغه
ځايه اتمانخېل ځوانانو مال هومر په خپل لاس کې وغستلو. او له هغه ځای اتمانخېل
واپس خپل وطن ته راوختل غرو ته. دغه د اتمانخېلو ټولنه د امبار او پړانگ غار د
بوټ کور ځانکې سره تعلق لرلو.

د کال ۱۸۷۸ کې له انگریز حکومت له خوا غوښتنه وشو چې دغه د سپری کلي باندې فوځي کاروايي وکړي. سپری هغه کلي کوم کې چې میاں روکندين اوسیدو. او حکم وکړي شه چې دغه سپری ونیولی شي. دغه کلي د انگریز د واک لاندې د غلاقي سره په سنگ وو. دغه فوځي کاروايي داسې پلان شوه چې خبر چاته هوم ونشي. چې فوځ په پټه لار شي او خپل کار وکړي.

په کال ۱۸۷۸ فروری په ۱۴ مه نېټه یو فوځي دسته چې له کارفس افق کاندې له څخه وه. د مردان د سیمې نه دغه دسته راوانه شوه چې په اسونو سوارا وو چې هر انگریز فوځي سره د ۶۰ کارتوس مرمی وو. د دغه انگریز ټولنې مشري کيپټن ويګرام بیټې کوله چې ورسره کيپټن کاواګناری هوم وو چې پولیټیکل کمشنر پېنډور وو.

په هغه لار یې نیولې وه کومه لار چې د ابازی او د تنګې خاص غټ سړک دی. چې په لکه فصله تنګې کلي ته نیږدې شه. په شمالي طرف یې د غرونه واوړیدل او د سوات کینال له کرښې څخه تیروودو ورسته ۲ میلې لرې د ابازی څخه او هلته ښکته شول اسونه یې د شپيته کسانو په واک کې پاتې کړو چې ابازی قعله ته یې بوزی. باقی فوځ پیډل راوان شه. له هغه ورسته د په یو تنګه لار انگریز فوځ کوټل سپری ته ورسیدل. دغه ځای څلور سحت راوړسیدل. دغه وخت سپو غپل شروع کړه چې مونږ وګڼل چې د سهر انظار وکړو. خو د معلوماتو څخه پولیټیکل افسر اویل چې میاه رکندين به په جومات کې وي یا به د کور په برج کې به وي دا ځایې د کلي منع وو.

سهر چې رڼا ولېږدیده انگریز حمله وکړه او فوځیان د کلې په جومات ورغلل او جومات یې په خپل قبضه کې راوستو. دغه کې د میاه رکنندین کور برج ته ورغلل چې هغه کې هیڅ څوک نه وو. دغه کې انگریز ته خبر وشه چې میاه رکنندین د جومات په شا په یو کور کې پنا هڅستې هغه ځای فوځ وپس شه چې خلکو ته یې اوږل چې اصلحه ټوپکې مونږ ته حواله کړې گڼی د چتونو به درته وسيزو. دغه وخت جگړه وینځته له انگریز او د اتمانځپلو. په دغه کې د فوځ له خوا په یو کس د میاه رکنندین وراره اویشو او بل یې زخمې کړو په کور. او دغه کې د فوځ له خوا میاه رکنندین ته اوږله شو چې وصله گزار کړه. لږ سحت پس بل یو سړي په دغه کې له فوځ له خوا ویشتلې شه چې میاه رکنندین شهید کړي شه ځکه چې انگریز ډیر په چال رنووتې وو یو خوا دغه کلي واله نا خبره وو بل د انگریز طاقت زیات وو چې هغه له کبله په کور کې ورته څو کسان اویشلې شه. دغه کې د پاسه غر نه ځوانانو په انگریز فوځ ډزي شروع کړې او فوځپان یې نشانه کړل دغه ننګیالو ځوانانو د مشرق په وچت غره پوزیشن اغستی وو. چې سخت جنگ اوشه. انگریز وایې چې دغه ځوانان نه شه خلک اویشتو شه. له انگریز له خوا هوم اویشتي شه چې زیاتره پکې زخمان شو.

دغه کې فوځ واپس ابازی قعله ته لاړه

له هغه ورپسې په اتمانځپلو د انگریز له خوا ۱۰۰۰ زر روپۍ جرمانه ولگیده

دغه کې د اتمانځپلو ځانگې زیرکو او پخی کلو انکار وکړو او جرگه هوم ماته شوه

۱۸۸۲.

په کال ۱۸۸۲ کې د سپرې کلې ځوانانو په یوریا ځل بیا برید کړي وو چې مال لوټ کړې شوي وو. او له هغه پس په دوی په دسمبر په میاشت کې له انگریز له خوا جرمانه ولېږدېده چې دغه جرمانه ۳۰۰ روپۍ وه،

۱۸۹۵.

ه کال ۱۸۹۵ مه نېټه کې چې انگریز د دیر په لورې چترال تللو. اتمانخېل د انگریز خلاف مبارزه کړې وه چې اتمانخېلو نه غوښتل چې انگریز بره چترال ته لاړ شي. دغه کې اتمانخېل وو چې زیاتره پکې د اتمانخېلو شمولی څانګه وه. مخکې انگریز وایې چې اتمانخېلو د تالاش دیر نه تر سډو دیر پورې زمونږ په فوځ او په فوځي سامان ډزې کړې وې. او خاص کر د دغه کال د اپریل په میاشت په ۱۳ مه او ۱۴ نېټه باندې

انگریز لیکې چې په اپریل ۱۱ مه نېټه مونږ د شګو کس په لار حرکت کوو چې دغه ورځ مونږ ته سخت پریشانی شوی وه په تلوو کې. وایې چې مخکې مونږ شګو کس نه سډو او خونګی طرف ته تلو له سیند له پوره غاړه کوم خواه چې ظلم نومی ځای دی د هغه ځای

اتمانځېلو ځوانانو دزی په موندو وکړې چې موندو یې بی ځایه کړو. مخکې وایې چې لیدپټنټ کا کر یل دغه ورځ د پل لاپاره ځای کتلو چې فوځ ته اسانتیا شې چې له دغه کبله ځموندو کار پوره نه شه.

په ۱۳ او ۱۴ نېټه په شپه اتمانځېلو په انگریز برید وکړو چې ډیر زیان یې ورته ورسو او اتمانځېلو ډیر په ننگ او غیرت باندې د انگریز خلاف جنگ اوکه. چې له انگریز له خوا ۲ فوځیان افسران او ۳ عام فوځیان اوژلی شه. چې دغه فوځیان کې لیدپټنټ کرنل بیټي هوم شامل وو. د انگریز د فوځ ۲۱ فوځیان زخمیان شه. دغه کې د اتمانځېلو ځوانانو څخه هوم شهیدان شوي وو چې ډیر پکې زخمیان شوي وو.

۱۸۹۷.

په کال ۱۸۹۷ کې اتناځېلو د انگریز د ملاکنډ په پوست حمله وړ شوي وو. چې زیاتره پکې د پړانک غار یا لمن اتمانځېلو او شموزی اتمانځېلو وو. ډیر اتمانځېلو د مومندو سره هوم میلاو شوي وو د هدا مولا په مشرۍ کې چې په شنکرګر کې حمله کړې وه. او د شبقدر په جنگ کې یې پو حصه هغستې وه. دغه وخت شموزی اتمانځېلو هوم د ملاکنډ چکدرې په حملو کې حصه هغستې وه او پس کې اتمانځېلو کوشش وکړو چې د پانجکوری د سیند پل ونیسي او د انگریز د باجوړ په تلو یې سخت مخالفت لرلو. خو په دغه کې د انگریز فوځ د جنرال میکلیجان په مشرۍ کې چې یو بریګیډ فوځ

وو په دغه پل باندې ورسیدو. دغه نه پس جنرال بیدنېن بېلې گوسم کلي ته راغې چې اتمانخېل دغه وخت جرگه وکړه چې مونږ به په امن اوسېږو. خو دغه جرگه کې له انگریز له خوا واصله وغښتلې شوه چې څه لگې ټوپکې ورکړې شوي خو زیاتو اتمانخېلو واصله ورنکړه. خو دغه کې جنرال سر بیدنېن بېلې د باجوړ په تلو بوخت وو چې خپل تلل یې جاري وساتل. دغه نه پس ۱۰۰ شمیر کې شموزی اتمانخېلو د ماموندو سره شامل شه چې په جنرال جافریز په کیښمپ حمله وکړې. دغه کې د بوت کور یا بوت خېل اتمانخېل هوم چې په دغه وخت کې د انگریز له طرفه څه خاص جگړه ونه شوه. دغه کې سامان د ماندل اتمانخېلو د مرخنۍ څخه هغسټې شوي وو چې دغه کلي واله د سوات په جگړه کې هوم شامل وو.

په ۲۷ جولای باندې اتمانخېلو او سواتیانو سره په گډه د کوتل په فوځي کیښمپ حمله ور شوې وو چې او انگریز وايي چې سړي په سوات سیند اوږي او له نور لښکر سره یو کیږي. مخکې انگریز لیکي چې په دغه ورځ جنګ پوره ورځ راوان وو چې مونږ ته مشوره راکړې شوه چې دغه کیښمپ پریخودلی شې کوم خواه چې د انگریز د فوځ ۳۱ پنجاب ایفینټري پرته وه. ځکه چې دغه د ملاکنډ د کوتل پوست لپاره ضروري وه چې په شمالي پوست باندې د لښکر له خوا غټې حملې شروع وي او دغه کیښمپ کې فوځیان محفوظ نه وو چې ځان یې د لښمر څخه بچ پاتې کړي وو. دغه وخت کې د مردان د سیمې نه نور فوځ راورسیده. او لښکر کې اتمانخېل نور هوم په لوی تعداد کې شامل مري شه. مخکې لیکي چې دغه مسلسل حملې د د لښکر له خوا د اګست ۲ مه نېټه

پوری ورسیدله. په دغه جگړه کې د اتمانځېلو ملک میورو اتمانځېل شهید کړي شه چې له اتمانځېلو له خوا په یې مشري کوله په دغه حملو کې. مخکې لیکې چې په دغه جگړه کې د عمره خان رور زین الله هوم موجود وو چې پس کې د هغه اس په زخمې حالات کې موندلی شوې وو. په لښکر کې شهباز خان د هشنغر اتمانزو سره د ۱۲۰ ځوانانو شامل شوي وو. مخکې انگریز وایې چې په لښکر کې زیات ځوانان د اتمانځېلو د کوهي میاه خان سنگاوو کلو نه هوم شامل شوي وو. مخکې انگریز رپورټ کوي چې په دغه مسلسل حملو کې زمونږ فوځیان ډیر سخت سترې شوي وو. د لښکر له خوا ځکه چې دغه د پښتنو ځوانانو لښکر په ډیر جزیه او په ډیر حمت سره چنکیدل د انگریز په زد. په دغه جنگ کې د اتمانځېلو د اتمانځېلو د اصېلو نه واخله تر شموزو پورې په پوره ډول اتمانځېلو شرکت کړې وو چې د خوا او شا نور پښتانه قبیلو پکې هوم په یو لښکر کې چنکیدلې وو چې دغه کې د سواتی ادینزی د تلاش خلک باجوړی د میدان او جندول خلک دوشخېل. چې دغه جگړه کې د پښتنو لښکر له خوه په چکدره باندې ۵۰۰ سوا خوا او شاه شهیدان شوي وو. بل خوا وایې چې په چکدرې په غزا کې ۳۰۰۰ شهیدان د پښتنو د لښکر له خوا شوي وو.

د ډیر لوی هوم څه ملیشه په لښکر کې شامله شوې وه.

په ۲۹ جولائی انگریز د چکدری نه ریپورٹ کوي چې میاه گل لښکر کې شامل شوي چې دغه لښکر کې منکی مولا اتمانخېل بونیروال دی او وایې چې په دي وخت کې زمونږ خلاف اتناخېل رنیزی دوشخېل او څه پکې سواتي هوم شامل دی.

په ۲ مه اگست په نېټه انگریز ډین ریپورٹ کوي چې په چکدره او ملاکنډ کې چې کوم لښکر دی هغه کې اتمانخېل باجوړی سواتي رانیزی او دشخېل شامل دی چې په ملاکنډ باندې د لښکر تعداد شل زره دی او په چکدره کې اته زره دي. مخکې انگریز وایې چې په دغه چکدرې په جگره کې د ډیر لیوی هوم حصه هغسټې وه خو د دوی جعمدار زمونږ له پاره وژلې شوی دی په دغه جگره کې.

اخر افغانې صېب څه داسې لیکې چې په کښې هر کله چه په ټولو قبائیلی علاقه باندې انگریزانو فوځونه ورواچول. جنگ ئې تود کړ. په ملاکنډ یې هم حمله اوکړه. سز تور فقیر غزاله راغ. د اتمان خیلو نمر ختیزه علاقه د ملاکنډ ایجنسی د سمرانډی زئ او سوات رانډی زئسره په پوله پرته ده نو په اتمان خیلو کښې هم حرکت پیدا شه. د ملاکنډ په جنگ کښې یې د سوات. ډیر. باجوړ. مهمند د غازیانو سره پوره امداد اوکړ. ځوانمرو یې ښکاره کړه بهادری ئې اوکړه. کفار ئې اوو هل د دغه جوم په بنا د په اخر کښې د کرنل ریډ په کمان کښې په اتمان خیلو باندې انگریزانو فوځونه حمله اوکړه دا حمله په دوه غاړې وه. یوه حصه فوځد سوات سیند په غاړه په قلنگی دره باندې راواوخت اکره. ټوټی. کوټ. مینه طرف ته را تاو شه. او بله حصه لښکر د درگي

نه په آوره کښېد اتمان خپلو د غرونو نه په جنوبي لمنو کښې په ناوې ډنډې سپړي. بوچه. او پرانگ غار حمله اوکړه. د ناوې ډنډې قلا چه به کښې نه وه وهله شوې هغه ئې په دې جنگ کښې ورانه کړه. ځکه چه زيات غازيان هلمته په اکره اوټوټې کښې په جنگ کښې کيږ وو. د پرانگ غار اوسپړي ابادي ورانې شولې.

مخکې انگریز وايي چې دغه وخت د مرخني په پيښه کې اتمانخېل په امن وو چې فوځ په باجوړ کې لا ميشته شوې وو. دغه وخت د جنرال جيفريز جنرال جافريز په مشرۍ کې اراده وکړه چې په انزړگۍ دغه فوځ اتمانخېلو ته نوتلو خو فوځ له په باقي باجوړ کې ضرورت وو چې هغه له کبله دغه د اتمانخېلو خلاف جنگ پاتې شه. خو انگریز له خوا اتمانخېلو ته دا وړانديز پيش کړي شه چې تاسو ټول تسليم شي.

په نومبر ۲۲ نېټه ابازي ته وليږلې شه د لپټننټ کرنل مونتینارو په مشرۍ کې چې د پراگ غار د اتمانخېلو سره معامله وکړي. په ۲۳ مه نېټه د کرنل ريډ په مشرۍ کې نور فوځ هريان کوټ ملاکنډ ته وليږل شه چې د بر ټوټې لاندې دغه علاقه پرته ده. بله ورځ د انگریز فوځ کوټ د اتمانخېلو کلي ته ورسيدل چې دغه ځای د کوټ اگری بر ټوټې او د خانوړي د اتمانخېلو د ملاکانو سره يې جرگه وکړه.

په دغه جرگه کې څه غوښتنې وشوې له انگریز له خوا په دې کې اتماننخېلو ۲۰۰ ټوپکه انگریز ته حواله کول هوم شامل وي. دغه نه پس انزړگۍ ته لاره چې په غره په سر اتماننخېل وو خو دغه وخت له جرگې کېلې هیڅ قسم تاسدم ونه شه. دغه کې په اکره کې د اتماننخېلو څخه وصله غونډه شوه چې کوم په جرگه کې ده وصلې خبره شوي وه.

په دسمبر ۱ مه کې انگریز فوځ برتوتی ته لاړو او له هغه ځای واپس کوټ ته راغلو. په خانوری کې گجر خان انکار کړی وو د وصلې له ورکولو څخه نو له هغه کور فوځیانو وران کړو.

په دسمبر ۲ مه نېټه فوځ له هغه ځای واپس په هریان کوټ او هیرو شاه باندې خکته لاړل. او کوم جرگه شرط چې وو هغه کامیاب شه.

په دسمبر ۲۷ مه نېټه د پړانگ غار اتماننخېلو جرگه جوړه شوا په گنډیږي کلي کې چې هغه جرگه کې په اتماننخېلو ۲۰۰۰ روپۍ جرمانه او څه اصله انگریز فوځ ته حواله کول وو.

په دسمبر ۲ مه نېټه د پړانگ غار یا لمن اتماننخېلو باقې شرطونه ته تیار شه خو د وصله ورکولو څخه یې انکار وکړو. خو دغه کې په هغه اتماننخېلو چرمانه ولېږدله کومو چې فرنګې فوځ ته سخت نقصان رسولی وو

کال ۱۹۰۸ او اتمانخېل

د کال ۱۹۰۸ کې حالات داسې جوړ شه چې پښتنو د خپلواکۍ په غرض خپلې هلې ځلې کولې چې انگریز د دې خلکو له زورولو لپاره وخت په وخت بهانه غوڅتله چې دا خلک وځپي. دغه رنگه د کال ۱۹۰۸ قیصه ده چې په شاه یې ډیر اوامیل وو. دغه وخت د مومندو سره په کډه د اتمانخېلو هلې ځلې شوې دي او د انگریز په خلاف یې میړنې خولي دي.

په ۱۹۰۶ کې د امبار اتمانخېلو او د مومندو حلیمزو او ترکزو د روحیې له مخې بې باوري لا پسې زیاته شوه. چې په کال ۱۹۰۶ په شېقدر کې د بریدونو لپړۍ پیل شوه، په دغه کې د کوچه خپل بانډی د محاصیل په مشرۍ کې وو د امبار اتمانخېل د میرباز اتمانخېل او د حکیم په مشرۍ کې وو.

اتمانخېلو د گومبتي ملک میرباز خان چې د ۱۹۰۸ کال په جگړه کې تپې شوی او وروسته یې د انگریز له خواه

دغه بریدونه اول واری په جوگینښی ۲۱ مارچ کې وشه چې دغه کې مومند وو. دویم ډیر غټ برید په ۹ اپریل په تنگی ابازی کې وکړي شه چې پکې له انگریز له خوا کور وران شوی وو.

په کال ۱۹۰۴ کې تنگی د ابازی سره نږدې برید وکړي شه چې له انگریز له خوا څلور سړي پکې اوژلي شه او یو کانټیبل پکې زخمی شه. او د دغه لښکر له خوا د ۳۰۰۰۰ روپو مالیت سامان لوټ کړی شه. چې په دغه برید کې د امبار اتمانخېل او کوچاخېل خپل باینزی مومند وو.

د دې بریدونو بریالیتوب د شکرګر او د هغه په ګاونډ کې د هندوانو په منځ کې یو څه ویره رامینځته کړه او د دوی تر مینځ داسې اوازې راپورته شوې چې د پولې هغه غاړې یو لښکر راټولېږي.

انگریز مخکې وایي چې مومند له خوا د څه کولو توقو ځمونږ نه وه لښکر خپلو کورونو ته لاړو خو په ۳ مارچ ۱۹۰۷ کې په شنکرګر په کلی برید وکړي شه. د مومندو په منځ کې د دی خبر سره د لښکر ځواک زیات شه. دوه سکوارډن ۲۱مه کیولري ته اړېر وکړي شه چې له نوښار څخه د مومندو سرحد ته ولاړ شي. دوی د لښکر له ویشلو څخه

څو ورځې مخکې د مارچ په څلورمه شېبېقدر ته ورسیدل خو د دوی له رسیدو لږ وروسته داسې ښکارېده چې بحران له منځه تللی وو.

مخکې انگریز وايي چې په حقیقت کې ستونزه په هیڅ ډول نه وه ختمه شوي. اکسر برخه د لښکر خپلو کورونو ته تللي وو خو په دې کې څه لښکر چې نه یې غوځتل چې واپس خپلو کلیو ته ستانه شي. دغه لښکر چې د محاصیل میرباز اتمانخېل او حاکیم په مشرۍ کې یوازې شوي وو. دې ډلې د سوات او کابل سیندونو تر منځ د ځمکې پر سر د داو بیا د بریدونو د پیل لپاره د وټکا کلو.

انگریز مخکې لیکي چې دوی په پرله پسې توګه درې ځلې شېبېقدر ته خپلمه د هندوانو دوکانونه لوټ کړل. د انگریزانو د لاس لاندې له خاورې لومړۍ برید د مارچ په ۲۴ مارچ هغه مهال وشوه، د مروزی کلي چې شنکرګر په شمال ختیځ ته په شپږ کیلومترۍ پروت دي. دغه کلي باندې برید شوي وو چې دوه هندوان پکې ووژل شول او ډېر مالونه یې له ځانه سره یوړل.

یوه ورځ وروسته د میرزاده کلي چې له مروزي څخه دوه میله لیرې. هوم دغه رنګه پرې برید وکړی شه. خو په دغه لښکر د واپسۍ په لاره عسا خان او غلام خان د ډاګ حملې وکړه چې دغه عیسا خان او غلام خان همیشې د انگریز له خوا ملګری وو. دغه یوه

جنگړه چې لښکر په کې ډېر سخت وځپل شو. او دغه لښکر د دغه حملې له کبله خوا شه. د مارچ په ۳۰مه کې لږ وخت وروسته، دې لښکر خپل دریم زوروره برید ترسره کړو. له شېبقدر نه نهه کیلومتره سویل ختیځ ته په یوه کلي چلیکار کې د هندوانو دوکانونه لوټ شول او لښکری ډله د غنیمت په نیولو سره وپس شه.

مخکې لیکې چې په مجموعي ډول د شېبقدر او ابازی د انکریزی فوځي پوست مضبوط کړي شه چې دغه فوځ په علاقه کې گشت لپاره ازاد وگرزی دغه یې په اپریل وکړه.

مخکې چې لښکر ته د فوځي ځواکونو د زیاتوالي علم وشه. د کوچا خپلو او د امبار اتمانخپلو چې ډېری لښکر یې په یوه وخت کې چمتو کړي وو. خپلو گاونډیانو ته یې د مرستې لپاره غږ وکړو چې د انکریزی فوځ که د دوي سیمو ته ننوځي. محاصېل د کوچا خپل مومند اول واری د میټی موسا خپل ته درخواست وکړو خواته د غیرت خان اخر رسوخ زیات وو او دغه ملک د انکریزی حکومت سره په ملګرتیا وو. نه د دغه وجې د ملاتړ ډېرې کمې ژمنې یې تر لاسه کړې. دغه وخت میرباز اتمانخپل همدې حال کې هڅه کوله چې په امبار اتمانخپلو او شاوخوا سیمو کې لښکر جوړ کړي او په غولام خان حمله وکړې کله چې دیو برید کوو په میرزاډیر کې او دغه برید نه پس غلام خان په دې په لښکر حمله ور شوې وو بلکې لاری یې ورته نیولی وه. خو په دې کې دوي لږه کامیابی ومنته. خو په دې مهال یې د افغان د ملیانو څخه مدد وغوښتو چې دا ځل یې کامیابی ترلاسه کړه. دوه نومونه چې مولا صوفي صاحب د بټیکوت او حضرت صاحب

د بوټخاک نو دغه وخت په ننګرهار کې د جهاد لپاره اوازونه اوچت شه. قبايلو سمدستي د خپلو معيارونو په لور روان شول او په څو ورځو کې د خلکو ډلي وو چې ډير پکې افغان خاصداران وو د افغان خاورې څخه بوهامې ډاگ او کمايي ته راوتلي.

د اپرېل په دولسمه نېټه حضرت صاحب پخپله کوده خپل مومند ته ورسېد او د صوفي صاحب زوی د خپل پلار په نمائندگۍ حاضر شو. څوک ناروغه وو. دلته دوی د هزارناو مشهور شاګر سره د پام وړ ملګري سره يوځای شول پداسې حال کې چې محاصيل چې په وروستي برید کې د خپلې ونډې په بدل کې د کوډا خيل د جرمانې د ورکولو په حال کې و، يو ځل بيا زړورتيا ونه وده او په تيزۍ سره د لښکر سره يوځای شول.

اپرېل په ۱۷ دغه غونډه دومره پراخه شوه چې سکوارډن کيوو يو کمان، او ۲ توپ او ۵۵۰ پيادل فوځ د لپېټمنت کرنل فين لپاره وليږل شول او جنرال سر جيمز ويلکاک پخپله پېښور ته لاړ چې د نور ځواکونو بندوبست وکړي. د مچني قلعه د انګريز د ۵۰ په اسونو ناست فوځيانو او ۱۰۰ پياده فوځيانو له خوا ونيول شوه او د مټا او ابازي تر منځ په ګډې صدر کې پوست جوړ کړی شوه.

په همدې حال کې لښکر د انگرېزانو په لاس کې چې کومه خاورې وه په هغه لور حرکت پیل کړی وو او په ۱۷ مه د کندهار په دره کې وو. په اتلسمه نېټه اصلي لښکر په کېلي کې و او دلته حضرت صاحب په بله ورځ د غلام خان د کلی د وړاندولو اعلان وکړو.

د اپرېل په ۱۹ مه د دوی پرمختګ په دوو لارو د پر مخ روان و چې یوه ته یې د پنډیالی دره کې د ډاګ له منځه وړل او بله یې د حضرت صاحب تر واک لاندې د پنډیالی چې پخوا یې د ګوډ ملا شاګر محاصیل کوډا خپل مومند او میرباز اتمانخېل د ګاګ سوځول ترتیب کړی و. په ۱۹ مه دوي بیا د برجینا پاس ته لاړل چې دوی د شپه هغه خوا تیراکړه.

غلام خان د لښکر په راتولیدو کې هڅه وکړه چې عیسی خپل او برهان خپل د خپل هدف لپاره وګټي خو دغو دوو قبیلو د دومره لویو ستونزو په مقابل کې له هغه سره مرسته ونه کړه. بیا یې خپل ورور ولیږل چې له انګریز فوځ څخه د مرستې غوښتنه وکړي، خو له هغه سره مرسته کول ناسم وګڼل شول او په همدې اساس یې د ځای د پېښو دوپړیکړه وکړه. هغه په حرکت کې له خپلې کورنۍ سره ابازي ته وتښتېدو. او البته هغه ته د خپلې کورنۍ د استوګنې لپاره د قعله یوه برخه وړاندیز شوې وه، مګر د ځای په اړه د یو څه اختلاف له امله هغه پریکړه وکړه چې نږدې په یوه کلی کې پاتې شي.

مخکې انگریز لیکې چې د همدې ورځې په ماښام د مټا په لویډیخ کې زموږ د پولې باندې د پینډیالی د لښکر ډزې وشوې چې بیا خبر میل شو چې په گډې صدر باندې د شپې حمله کېدونکې ده د لښکر له خوا. دغه وخت لیدپټنټ کرنل فین د گډې صدر فوځ د اوتللو حکم وکړو چې تاسو د دغه پوست څخه راوځئ او مټی پوست کې یوځای شئ. خو دغه وخت تیاره شوه او دغه فوځیان لاه په لارو و چې ډزې پری وکړې شوي. دغه کې انگریز وايي چې مونږ ته نقصان وکړي شه.

د ۱ مه راتل واریو کشاثر ریجمنټ له خوا یو فوځی اوژلی شه.

د ۱۵ مه پنجاب له خوا یو فوځی زخمی کړی شه.

د ۱۹ مه لانسیر له خوا یو فوځی زخمی کړی شه.

دغه انگریز فوځیان چې کله ورسیدل دغه وخت لښکر ځان نورو ځایونو ته ورسوو.

دغه له کبله سر جیمز ویکیکس فیصله وکړه چې ۲ توپونه او ۱۳۰۰ فوځیان د بریگیډیر جنرال اندرسن په مشرۍ کې د پښتور نه له شېقدر په طرف دغه فوځیان په شلم اپریل را روان شه. په دغه شپه باندې د مټه په پوست باندې څه لږې ډزې وشولې له لښکر له طرفه. خو په ۲۱ اپریل د بادې یوریا ځل بیا د لښکر له خوا ډزې وکړې شوې.

چې جنرال ويکاکک ارډر ورکړو خپل انکريز فوځيانو ته چې په توپ پرې ډزي وکړي دغه چې دري ډزي وکړي شوي له هغه له کبله لښکر لږ وخت لپاره ځانونه محفوظ کړه.

دغه وخت د حليمزى مومند د جنرال ويلکاک سره جرگه وکړه او اويل يې چې حضرت صيب او د صوفي صيب زوي دا وخت په غلنى مومندو کې دي. او له دغه پس کې دغه جينرال دغه مشوره ورکړه چې دغه خلک دې جرگې ته حاضر شي.

لاره کې دا ملکان ميلاو شه د دغه لښکر سره چې په شهباز کور کې وو.

په بېرته راستنيدو کې دوى د حضرت صاحب د غور خبر ورکړ چې هغه به حکومت ته اعلان کړي. پدې کې بايد داسې خبرې شاملې وي

د ملاکنډ نه د وتلو

د غلام خان تسليمېدل

دغه فوځ لرې کول

. خو دغه کامياب نه شه يو رنگه

دغه کې خبر هوم انکريز ته وشه چې مير صيب جان چې د کنړ وو هغه هوم لښکر سره شه په برجينه پاس کې. خو دغه کې جنرال ويکاګ ته د شمله هيډکوارټر نه حکم وشه چې مومند خلاف فوځي کاوايې وکړه. په دغه شپه لښکر له خوا د ټيلوپون تار وشلولی شه او يو ورکې لښکر پرې ډزې وکړې خو انکريز ته پکې څه نقصان نه وو شوي. په بله ورځ لښکر په برید وکړې شه چې پکې د انکريز له خوا ۲ فوځيان اوژلي شه.

دغه نه پس مخکې ليکې چې په باجوړ کې هوم لښکر جوړيدل شروع شوې دي. دغه کې انکريز فيصله وکړه چې مونږ له د لښکر باندې برید کول پکار دي. دغه کې بريښيږي چې جنرال اندرسن د ابازي له خوا وټاکلی شه چې برجينه پاس کوور کړي او بل طرف کرنل اونوين ته امر وکړي شه چې شهباز کور مومند طرف په خپل لاس کړي. په بله شپه بيا له لښکر د طرف نه برید وکړي شه چې د انکريز له خوا پکې يو فوځي اوژلي شه. په دغه وخت د انکريز له خوا په ټول مومندو کې بد حال شه ټول خلک وځپولي شه.

په دي جگړه کې د ټول مومند لښکر چې ۸۲۲۰ وو. چې دا جگړه په ټول مومند کې پيل شوې وه.

د اتمانخېلو د امبار سيمې له طرفه ۱۰۰۰ اتمانخېل لښکر وو.

پکې د ننګرهار وو. ۲۰۰۰ زره صافيان وو. او د کنړ لښکر ۳۰۰۰ وو. دغه سره ۳۰۰۰

دغه د انگریز خلاف جگړه راوانه وه په مومندو کې چې دغه جگړه په ټول موندو کې پوري شوه د صافو نه واخله تر اتمانزېږلو پوري جگړه خپره شوه. چې خلکو ډیر په میړنی سره جگړه وکړه خو له انگریز له خوا هوم کافی وزوریدل.

لکه اخر افغانې صېب لیکې چې

په . کښې د علاقه انبار اتمان خیل ښکته را پریوتل د پیمبور په علاقه کښې ئې د فرنگي په) خو کو حملې شروع کړې. انگریزانو د کرنل آیس. ایچ. گاډ فری پولیټیکل ایجنټ ملاکنډ په کمان کښې د غاړې په اتمان خیلو او پرانگ غار حمله وکړه. ورپسې د اتمان خیلو ناکه بندي (.) ئې وکړه .

د می د میاشت په ۲۰ مه نېټه نهقي د دوم غونډې په غونډې په رارسېدو سره جنرال انډرسن د شمال په لوري وخوځېدو او غونډیې د (عمرا) کلي د دویزو صافو او اتمانزېږلو د یوې ډلې د سختې مقابلې سره مخامخ شو کومورو چې د یوې غونډې په سر مورچه نیولې او مخې ته یې یوه ژوره نالی وه. غازیان چې د ښی لوري د اووه پنځوسم وسله وال کنډک ډچپ لوري د سکهانو د دري پنځوسم کنډک او په منځ کې د اتم نمبر غرنی توپچي قواوو تر حملې لاندې راغلې وون د خپل ښکر نه په شا شوو خو کله چې انگریز ښکري بیرته کلي ته ستنې شوې نو په دوی ورپسې راستانه او سخته جگړه یې وکړه. انگریزان ښکري اعتراف کوي چې که څه هم د دښمنانو

(غازيانو) نه دوه سوه تنه مړه شول خو دوی په ډېرې مړانۍ توريل په لاس خواه څه نوره جگړه کوله او کله به زمونږ قواوو ته سل گزه نږدې رانوتل. د شپې له خواه څه نوره جگړه هم وشوه خو کومه خاصه نتيجه يې ورنه کړه.

په ۲۴ مې کال ۱۹۰۵ باندې خبر ورکوي مومند فيلډ فورس له خواه انډين سټيټ سيکريټري ته چې د کارغه پوست نه. چې پرون فوځي بريکيډ د لاري نه شاتو خپل ته په پروکې جرپ باندې منتقل شه. او مخکې وايي چې د امبار اتمانخپل ډير سخته مورچه نيولي وه چې کم از کم ۲۰۰۰ اتمانخپل وو چې د ناوکي خلک پکې هوم وو. وس هڅيو دغه ځای نه منتشر کړې شه چې د اتمانخپلو خواه پکې تر پينځه پنځوست وژني شوي او وايي چې مونږ انگرېز فوځ ته هوم نقصان د وژنو په شکل کې شوي دي.

مخکې انگرېز وايي چې مونږ د سهار ۹ بجو د ۲۲مه پنجاب له خواه له ۲ توپونه سره زوړ ځای پرېښودو کومبتي ته لاره او د ميرباز خان کور مو وران او ويچار کړو. او بيا ۱۰ بجو کې فوځ کوټه طرف لاړو.

په ۱۲ بجو کې زمونږ فوځ د غټ نور ځايي فوځ سره ميلاو شه. بيا فوځ د دانش کول په غاړه د ملا کلي ته لاړو.

د انگریز د رسمي اسنادو په وینا د می میاشتې په ۲۳ نېټه د آزاد سرحد د قبایلو یوې دوه زره کسيزې قوې د امبار د سیند ښی لوري ته انگریزي قواوو په مقابل کې ټینګې مورچلې نیولې وې او د دوی د اووه پنځوسم وسله وال کنډک یو ویشتم او اتم نمبر غرنۍ توپچي قواوو سره یې جګړه وکړه.

د می د میاشتې په ۳۱ مه نېټه سره غزال هغه وخت پای یې ته ورسیده کله چې د سر جیمز ویلکاګ انګریزي لښکرې په شا ټګ او ستنېدو ته مجبوره شوې. د انګریزي قواوو د روسنیو شلو ورځو تلفات په لاندې ډول ښودل شوي دي:

انګریزي قواوې ۵۲ مړه ۲۲ زخمیان

هندي قواوې ۲۵ مړه ۱۷۲ زخمیان

اخر افغانی صېب لیکې چې

ورپسې په کال کښې د علاقه غاړه اتمان خیل تر خپل منځه وړانه راغله او په هغه کښې ئې د (فرنګیانو علاقه تالا کړه. ورپسې په کال کښې د انبار اتمان خیل او غاړه اتمان خیل را کوز شوه د هشنغره کلی اتمان زئ ئې تالا کړه حوصله ئې زیاته شوه تر پېښور پورې د پولیس شوکې به ئې تالا کولی. د اولنۍ جنگ عظیم ورځې ومی فرنګي په ځان وو. غږ ئې نه شه کول. اخر د پې په جرګو مرکو په کال کښې هیله اتمان خیل قلاړ شول. البته د غاړې اتمان خیل ئې درې زره روپۍ جرمانه کړل. په نوم جرمانه وه ادا نه شوه. په کال کښې د غاړې اتمان خیل او د مشرقي

اتمان خیلو د علاقې سروے شروع شوه. اتمان خیل راپورته شول خو څه لوی جنگ ونه شه.

۱۹۰۹.

په کال ۱۹۰۹ کې اتمان خیلو د حکیم خان په مشرۍ چاسده کې برید وکړو چې هغه برید کې یې هیندوان هوم وختول. چې بیا هغه هندوان اتمان خیلو پرېخودل.

۱۹۱۰.

په کال ۱۹۱۰ جنوري ۳مه نېټه باندې د امبار اتمان خیلو د انگریز سره جرګه وکړه په پېښور کې چې مونږ اتمان خیل به د انگریز د لاس لاندې علاقو باندې بریدونه نه کوو. او دغه جرګه کې ورته دا هوم اویلي شو چې کو هیندو چې اصیل اتمان خیلو تختولی دي د انگریز د علاقې نه د هغې لپاره به ممکن کوشش کوو.

په مارچ کې بیا د اصیل اتمان خیلو له خوا هوم خوايش وکړي شه چې په امن باندې خبرې اتری پکار دی. او دغه کې دویمه غټه جرګه د امبار اتمان خیلو په پېښور کې په ..مارچ ۳۰مه او شوا د انگریز چیف کمشنر سره.

۱۹۱۵.

په ۱۹۱۵ اګست په میاشت کې اتمانځېلو او سلازو په ګډه د دیر پانجکوری په پل حمله وکړه چې د باجوړ له پاره یې خنډ جوړ کړو چې د کال د اخیره پوری په قوت کې پاتې شو.

۱۹۳۰.

کله چې د قصه خوانۍ د پښتنو د وچلو پېښه وشوه په ۲۲ اپریل ۱۹۳۰ کې په دغه په تسلی په می ۱۹۳۰ کې د پانجکوری په مقام اتمانځېلو ډیر لوی تعداد سره مظاهری وکړی او د باجوړ اتمانځېل د انگریز سره د تسلی لپاره راوتلل. دغه سره سره د اتمانځېلو لښکر د غرونو نه کوز شو هشنغر کې د تنګی کلي ته ورسیدل خو د غلته په لښکر باندې د انگریز د رائل ائیرپورټ فورس په مدد د جازونو بمباریانی وشو چې لښکر د مخکې راتلونو نه په قتلار کې. خو د اتمانځېلو د ځوانانو لښکر د واپس راتلو پر ځای د جنډۍ خوږ باندې مورچې جوړیکړې او دغه لښکر یې منتشر کړی. دغه لښکر په داسې حال کې منتشر شوې وو چې له انگریز له خوا په پری په جازونو بمباریانی شروع شوې.

لکه انگریز لیکې چې د اتمانځېلو د لښکر خبر راغی چې په سوات په سیند اتمانځېل راغونډ شوي دي. چې مونږ پرې په می ۳۱ مه کې د سوات سیند په غاړه په بمباری د رائل ائیر فورس له خوا وکړه. چې دغه لښکر په جنډۍ خوږ کې خکاره شه په جون ۱ مه.

چې په ۲مه نېټه مونږ پرې بمبارۍ وکړه چې بېرته د اتمانځېلو په کلو هوم وشو. مخکې وايي چې مونږ په جندی خوږ په لښکر باندې د شپې هوم بمبارۍ وکړه. مخکې انگریز وايي چې مونږ فصله وکړه چې د اتمانځېلو د کوم کلو نه لښکر راوچت شوې چې په هغه کلو باندې هوم بمبارۍ وکړو. وايي چې مونږ په ۱۷ او ۱۶ نېټه بمبارۍ په برنگ اتمانځېل سیمه باندې وکړه. دغه وخت کې انگریزانو خپلې سیاسي حربې هوم استعمال کړې.

خو په جولای په میاشت کې فقیر صیب د علینگار یو ځل بیا د اتمانځېلو لښکر جمع کړو چې په دغه لښکر کې د اتمانځېلو ماندل شموزی علیزی او اصیل وو چې په سوات په سیند په جنوب کې دغه لښکر وو. وايي چې ځمونږ د رائل ائریپورټ فورس د نظر د ساتلو لپاره لاړو چې د هغه ځایه پرې اتمانځېل ځوانانو ډزې وکړې. مخکې انگریز وايي چې مونږ په ارنگ اتمانځېلو باندې په اپریل ۱۳ مه په کلو بمباریانې وکړې. په ۱۷ نېټه علیزو اتمانځېلو د باره سوات سیند باندې وغوښتل چې ماندل او شموزی اتمانځېل له وس هوم په جنوب کې دې چې په ۱۷ نېټه یو ځل بیا بمبارۍ وشو.

انگریز لیکي چې د ریسالپور د هوای ډغر نه به مونږ تلو یو ورځ به مو په اتمانځېلو بمباري کوله او بله ورځ به مو په وزیرستان کې په محسود کوله لکه وايي چې ۱۲ جولای په محسود بمبارۍ. په ۱۳ او نېټه په اتمانځېلو. په ۱۴ نېټه د اتمانځېلو په لښکر او دغه شان په ۱۶ بیا په محسود قبیلې. او په ۱۷ نېټه بیا په اتمانځېلو.

لښکر د ۱۰۰۰ ځوانانو وو. دغه فقیر علینګار او اتمانخېل په جندی خوږ کې مورچه زن شو او د هغه ځای یې په انګریز فوځ باندې د وینو توپولو سلسله جاري وساتله دغه وخت سرکاري علاقې ته هوم ډیر نقصان ورسیدو. اخیر کې انګریز فوځ د کرنل سکات په مشرۍ کې ډیر غټ فوځ له انګریز له خوا تیار کړو چې تنګی ته یې راولیکو چې په قبائلي لښکرو یې د توپونو ګولۍ وړول شروع کړه دغه نه پس لښکر منتشر شو چې په دغه جنگ کې ډیر قبائلي لښکری ځوانان شهیدان شو او ډیر زخمیان شو خو قبائلو هوم دغه فوځ ته ډیر نقصان ورسولو.

ژمونډ مجاهدین نومی کتاب کې عبدالحلیم اثر افغانی لیکي چې په کال ۱۹۳۰ کښې دا سیاسي تحریکونه اثر قبائلي علاقو باندې اوشه. نو د ارنگ برنگ اصيل نومی اتمان خیل او د انبار بوټ کور نومی اتمان خیل په اکره او په پرانګ غار رابښکته شول او د هشنغر په برید په جندی خوږ پریوتل مورچه ټپي اولګولی انګریزانو ورپسې سمدستي لښکر اوکړه. په اکره او په پرانګ غار باندې جنگ ډیره سخته مقابله اوشوه. د اکره په جنگ کښې د ملاکنډ پولیټیکل ایجنټ میجر جی. ډبلیو. تھامس ګلور. ای. اے. اے. قتل شه. انګریزانو په اکره باندې د هوایي جهازونو ګوله باری اوکړه. ورپسې د کوټ مینه نه ټپي سپرک شروع کړ په ټوټی ټپي اکره ته او ساوه قدم په قدم جنگ وو اصيل ځانګه له اتمان خیلو بڼه مړانه ښکاره کړه. چه اکره په جنگ او هلی شوه د پرانګ غار محاز هک کمزورې شه. د قبائلي غازیانو لښکر واپس شه. غازیان د جنگي قیدیانو په شکل د فرنګي په لاس پریوتل په اګست. کښې جرګه تر

مخه شوه. قید یان ئې راپریودل. البته چې د غازیانو کومه وسله فرنگي له په لاس ورغلی وه هغه ئې غازیانو ته واپس نه کړه.

د اکره په غزا کښې یو نوي روحاني پښشواد علمینگار فقیر رابښکاره شوی وو. ډیر شهرت ئې موندلو ېږ. هغه په اگست . کښې د پړانگ غار په لار په پېښور د غزا کولو خیال لرلو لپکن د اتمان خیلو په الینگار په فقیر اعتبارنه وولار ئې ور نه کړه.

.۱۹۳۲.

په کال ۱۹۳۲ کې ډیر د نواب او د اتمانخېلو او ورسره سلارزی جنګ وینختو چې د اتمانخېلو او سلارزو د لښکر مشرې علمینگار فقیر کوله. د ۱۱مه سپتمبر او په ۲۷مه په منځ کې دغه لښکر له خوا د چترال روډ له انگریز لپاره په خطر کې وو. مخکې وایې چې مونږ ته د شمولی اتمانخېلو له خوا ډیر مزحمت مخې ته راغلی وو. چې د انگریز د باندې کی کیمپ ونړول شه. او په ۱۷مه نېټه په دغه لښکر په کلو مطلب د اتمانخېلو په علاقه د فوځی رائل ائر فورس له خوا بمباریانی وشوې.

.۱۹۳۴

په جولایې ۲۱ مه نېټه فقیر علینګار د ۲۰۰ سوا اتمانځپلو ځوانانو په مدد سوات سیند نه پوره غاړه په ملاکنډ علاقه راغله چې د مخ نیوې لپاره سوات لیوې ولیرلې شوه چې دغه کې له لښکر له خوا ځوانان زخمیان شولې له هغه له کبله دغه لښکر واپس اتمانځپلو ته راوړیدل. د دغه سوات لیوې له په مدد کې د انگریز له خوا ۲۲ مه ګورخا رائپلز دسته راغله او د انگریز رائل ائیرپورټ فورس راغې چې کتنه وکړي د دغه غلاقې. په دغه ورځ د انگریز د رائل ائیر فورس په فوځي جاز باندې د لوی اګري اتمانځپلو ډزي هوم وکړی چې په جواب کې د رائل ائیر فورس له خوا بهونه ورغورځیدل په اتمانځپلو کې.

په دغه کې انگریز اویل چې دباره لوی اګره اتمانځپل په ملاکنډ علاقه کې شامل کول پکار دي. چې په دغه کې د کوت اتمانځپلو نه واخله تر اګری اتمانځپلو پوری سړک هوم شامل وو دغه سره دا فصله له انگریز له خوا وشو چې په دغه علاقه یو فوځي پوست هوم جوړول پکار دي چې په اتمانځپلو نظر وساتلې شي. د اتمانځپلو لښکر یو ځل بیا د سوات په سیند راوغوتل چې برید یې د انگریز په زد وکړو. په فروری په میاشت کې چې فوځ په د قلنګی لپاره توجو مرکوز کوله. چې دغه کې رائل ائیر فورس د پاسنه کته کوله. او دغه فوځ د جازونو په مدد دغه پوست ته داخلیدو نو د لښکر له خوا مزحمت اوشه چې دواړه غاړې وژني وشوې.

په کال ۱۹۳۲ اکتوبر ۹ مه نېټه کې اتمانځېلو ځوانان د علينگار فقير په مشرۍ کې برید وکړو کله چې د چترال انگریز فوځ یو په وپسی کې وو. دغه ځوانان د پانجکوری په سیند راواغټیدل د باجوړ اتمانځېلو نه خو نواب لیوې او د انگریز رائل ائر فورس په مدد دغه د اتمانځېلو د ځوانانو لښکر واپس باجوړ ته وتمبولی شه. دغه کې د انگریز له خوا څه څه توپونه ارتلری هوم استعمال شوا چې دغه له کبله اتمانځېلو ځوانان کې څه ځوانان شهیدان هوم شه.

د کال ۱۹۳۲ کې په نومبر ۸ مه نېټه علينگار فقير له طرفه انگریز ته مشکلاتو کې کې راغلی وو ځکه چې د دیر د نواب په قعله چې کومی حملی کړی وی هغه یو رنگه ناکامي شوې وي چې دغه وجه یې کیدلي شوه. خو یو ځل بیا د الینگار فقير غوښتل چې کیسکنی او دره کې حملی وکړي او دغه لپاره یې د شمولی اتمانځېلو جرگه راوغښتله خو دا واري اتناځېلو اماده نشو نو هغه ځی علينگار فقير د سالارزو وطن ته لاړو چې بیا پشت ته لاړو.

۱۹۳۵.

انگریز لیکې چې په کال ۱۹۳۵ کې فقیر علینګار د اتمانخېلو ځوانانو سره یو ځل بیا لښکر تیار کړو چې په اګری اتمانخېلو کې چې کوم فوځی سړک جوړېږي د فوځی پوست لپاره چې هغه پوست ورانه کړي او دغه سړک نه دغه انگریز فوځیان په قلاړ کې. په دغه موقه د نوبار نه د انگریز فوځی دسته راغله چې دغه لښکر منع کړي وایې چې دغه فوځی دسته د اتمانخېلو له طرفه ډیر ځیان ورسیدو او ډیر په مشکله دغه فوځی دسته ورسیده. چې په اپریل ۱۱مه نېټه د انگریز پولیتیکل ایجنټ مسټر ډبلیو ایچ بیسټ له اتمانخېلو له خوا اوژلی شوا. دغه کې له انگریز له خوا فوځیان او لیوی هوم اوږلی شوا چې زیاتره پکې زخمیان شه. پس کې دغه سړک په جون په میاشت کې د انگریز له مکمل شه خو قبائلو اتمانخېلو ډیر مزمتم خودلې وو چې دغه کې ډیر زیان رسیدلې وو انگریز ته چې خپله انگریز وایې چې مونږ په دغه دوران کې ډیر د نقصان سره مخامخ شوي وو.

په ۵ اپریل ۱۹۳۵ کې د قبائلی لښکرو په مدد ډیری حملې په انگریز فوځ کولی او کامیابې حملې وې. او له انگریز له خوا بار بار دهمکياني ورکیدلی خو فقیر علینګار د دغه دهمکيانو هېڅ قسم پروه نه کوله له دغه وچې فقیر علینګار د اتمانخېلو لوی اګری علاقې کې پناه وغستله. له انگریز له خوا د سوات لیوی د علینګار فقیر پر زد راو لیږله خو د قبائلی لښکر په راتلو سوات لیوی واپس په تیخته شه. په فروری میاشت ۱۹۳۵ کې د انگریز د فوځ نوشهره بریګیډي پې جګړې لپاره ولیږلو. دغه علاقه ډیره سخته وه دمره سخته وه چې اسونه ورته خيجول هوم گران وو. د ۲ میاشتو لپاره انگریزي فوځ

په خواه شاه واغوتیدو خو علاقه سخته وه او ډیره گرانه ورته هوم وه. ۵ اپریل باندی لښکر د انگریز فوځ سره په ډیره جزیبه جنگ وکړو. دغه جنگ د قعله هری خواه او شاه کې وشه. چې دغه دفاع د انگریز د فوځ رائفل کمپنی کوله او گورخه پلټن کوله. د ډول په غځولو لښکر د اسلام دره غونډې طرف ته مخکې شه. بیا په دری خصو کې دغه ویشلی شویو د مشرق بل مغرب او ۳ دسته هوم دغلته ودریدل چې څه رنگه تواره خوره شوه لښکر د انگریز د فوځ په څوکی ورغله او هیڅ قصم پروا یې ونکړه چې چا زونه بمباری کوی او یا دښمن په مشین گن ډزی کوی خو جنوبی طرف نه د قعله دروازی ته راوړسیدل ځنی ځوانانو پکې د انگریز فوځ نه مشین گنی او ټوپکی هوم په زوره واغستلی. دغه کې پلاټون کمانډر صوبیدار هوم وژلی شه. او ډیر فوځیان یې هوم اوژل او زخمیان یې کړه. دغه کې خبر بریکیدې کمانډر ته وشه چې حرکت کې راغی چې په ټوپ خانو یې ډزی شروع کړی په لښکرو دغه کې صحر شه چې په وار وار به قبائلو حملی کولی او واپس به غرونو طرف ته تلل.

انگریزانو له دغه وخت کمک له نور فوځ راغی چې بار بار یې په فقیر علینکار حملی وکړی خو فوځ ته څه کمیابې میلاو نه شوه. بیا فقیر علیګار د شموزو اتمانخېلو جرګه راوغوخته. ډیر وخته پوری د علینکار فقیر د انگریزانو د تنک کولو کوشش وکړو. ارتهر سونسن په خوله چې انگریزانو تسلیم کړه چې د لوی اکری مهم هغه منظر چې وو که ډیر نه وو خو په منع کې ډیر خوفناک وو څه رنگه چې په امبیله جنگ کې سرنیول چمپېر لین او ملاکنډ کې چې جنرل باندین بلې دغه خوفناک منظر لیدلی وو

فقير د عليگار .

په ۵ اپريل ۱۹۳۵ کي د قباڼلي لښکرو په مدد ډيري حملې په انکريز فوځ کولي او کاميابي حملې وې. او له انکريز له خوا ه بار بار د همکياني ورکيدلي خو فقير عليگار د دغه دهمکيانو هيڅ قسم پروه نه کوله له دغه وجې فقير علينگار د اتمانخېلو لوي اگري علاقې کي پناه و غستله. له انکريز له خوا د سوات ليوې د علينگار فقير پر زد راو ليکله خو د قباڼلي لښکر په راتلو سوات ليوې واپس په تيخته شه. په فروري مياشت ۱۹۳۵ کي د انکريز د فوځ نو شهره بريکيدې يې جگړې لپاره وليږلو. دغه علاقه ډيره سخته وه دمره سخته وه چې اسونه ورته خيجول هوم گران وو. د ۲ مياشتو لپاره انکريزي فوځ په خوا شاه واغوتيدو خو علاقه سخته وه او ډيره گرانه ورته هوم وه. ۵ اپريل باندي لښکر د انکريز فوځ سره په ډيره جزيه جنگ وکړو. دغه جنگ د قعله هري خوا او شاه کي وشه. چې دغه دفاع د انکريز د فوځ رائفل کمپني کوله او گورخه پلټن کوله. د ډول په غځولو لښکر د اسلام دره غونډې طرف ته مخکي شه. بيا په دري خصو کي دغه ويشلي شويو د مشرق بل مغرب او ۳ دسته هوم دغلته ودريدل چې څه رنگه تواره خوره شوه لښکر د انکريز د فوځ په څو کي ورغله او هيڅ قسم پروا يې ونکړه چې چازونه بمباري کوي او يا دشمن په مشين گن ډزي کوي خو جنوبي طرف نه د قعله دروازي ته راورسيدل ځني ځوانانو پکي د انکريز فوځ نه مشين گني او ټوپکي هوم په زوره واغستلي. دغه کي پلاټون کمانډر صوبيدار هوم وژلي شه. او ډير فوځيان يې هوم اوژل او زخميان يې کړه. دغه کي خبر بريکيدې کمانډر ته وشه چې حرکت کي راغي چې په ټوپ خانو يې ډزي شروع کړي په لښکرو دغه کي صحر شه چې په وار وار به قباڼلو . حملې کولي او واپس به غرونو طرف ته تلل.

انکریزانو له دغه وخت کمک له نور فوځ راځي چې بار بار يې په فقير علينکار حملې وکړي خو فوځ ته څه کميايي ميلاو نه شوه. بيا فقير علينکار د شموزو اتمانخېلو جرگه راوغوختله. ډير وخته پوري د علينکار فقير د انکريزانو د تنک کولو کوشش وکړو. ارتهر سونسن په خوله چې انکريزانو تسليم کړه چې د لوی اکري مهم هغه منظر چې وو که ډير نه وو خو په منځ کې ډير خوفناک وو څه رنگه چې په امبيله جنک کې سرنیول چمپېر لين او ملاکنډ کې چې جنرل بائېن بلې دغه خوفناک منظر ليدلی وو

حوالي

1. journal of the Royal Central Asian Society-Vol XIX- By The Royal Central Asian Society 1932 page 29-30-31
2. The Bombay Chronicle 8 Nov 1934
3. India in 1932-33 publish in 1934-page 5
4. India in 1934-35 printed by Simla 1937 Page 85-86-88-109-110-
5. Frontier and overseas expeditions from India Vol-1 - Government Monotype Press 1907- pages 412
6. An Official account of the Chitral expedition 1895 By W R Robertson- Calcutta: 1898 office of the superintendent of government printing India. page- 65-66-
7. A COLLECTION OF TREAIES ENGAGEMENTS AND SANADS RELATING TO INDIA NEIGHBOURING COUNTRIES by Aitchison C.U.-Vol 11- MITTAL PUBLICATIONS DELHI - Reprinted in India 1983
8. The Bombay Chronicle 28 June 1933-Publication date 1933-06-29
9. The Cyclopedia of India and of eastern and southern Asia third edition
10. Hayat Afghani, Muhammad Hayat khan
11. Record of the expeditions undertaken against the north west frontier tribes. compiled from the military and political dispatches lieu colonel McGregor's gazetteer by lieutenant colonel W.H. Paget Calcutta office superintendent of government printing 1874. pages 167-169-189-190-191
12. lumsden of the guides by sir peter stark lumsden G.R. Elsmie. page 110-111-112
13. Frontier and overseas expeditions from India Vol-1 - Government Monotype press 1907- pages 405 to 410
14. Frontier and Overseas expeditions from India. Vol 1. Supplement A. 1908 operations against the Mohmand's. pages 8 to 18 - 55
15. Accounts and papers. 65 volumes. session 29 January 1908 to December 1908. (pages 132-134-135-148- 150-151-
16. Accounts and papers 57 volume- 12- Military Operations in the north west frontier progress and condition session 8 February 1898 -12 august 1898. pages. 1-2-7-42-61-67-72-78-79-93
17. Frontier and overseas expeditions from India Vol-1 - Government Monotype press 1907- pages 399-400-401-402-403-404-405-406-412

18. N.W.F.P Gazetteers. Peshawar District-Vol A-1931.Printed at the Civil and military gazette ltd by E.G. Tilt manager 1934- page 78-79
19. A COLLECTION OF TREATIES. ENGAGEMENTS AND SANADS.RELATING TO INDIA AND NEIGHBOURING COUNTRIES. Complied by C.U. AITCHISON B.C.S. VOL-11 -XI. Calcutta Superintendent government printing India 1909 -Pages 17-18-19
20. The Bombay Chronicle 25 November 1934
21. Summary of the principal events and measures of the viceroyalty of the earl of Minto volume 1- by government monotype press Simla 1910- page 8-12-66-77-
22. Reference (د غازي ميرزمان خان ونډه - عبدرحمان زماني -ص ۱۳۹ -۴۶-۱۴۰)
23. Reference محمد شفيع صابر-تاريخ صوبه سرحد- پاڼه ۶۶۶